

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. G., narozen dne
bytem

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/45850-920,
č. j. MPSV-2016/88921-920,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. 5. 2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/45850-920, č. j. MPSV-2016/88921-920, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/45850-920, č. j. MPSV-2016/88921-920 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Jihlavě, kontaktní pracoviště Jihlava ze dne 9. 2. 2016, č.j. 11057/2016/JIH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým mu byl odejmut příspěvek na péči z moci úřední ode dne 1. 3. 2016 z toho důvodu, že podle posudku jeho stupně závislosti Okresní správou sociálního zabezpečení Jihlava (dále jen „OSSZ Jihlava“) ze dne 1. 2. 2016 žalobce není osobou, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje pomoc nebo dohled alespoň ve třech oblastech základních životních potřeb posuzovaných podle § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

II. Napadené rozhodnutí

Žalovaný shrnul průběh řízení a odvolací námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Dále poukázal na právní úpravu obsaženou v ustanovení § 7 a § 8 odst. 2, jakož i § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. Žalovaný si vyžádal pro účely odvolacího řízení posouzení stupně závislosti Posudkovou komisí MPSV, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“). Podle posudku PK MPSV ze dne 15. 4. 2016 žalobce není osobou, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, ale není však neschopen zvládat aspoň tři základní životní potřeby. Podle citovaného posudku PK MPSV žalobce nezvládá pouze jednu základní životní potřebu v oblasti péče o domácnost. Tento stav byl i k datu 23. 12. 2015 (tj. ke dni zahájení řízení o opětovném posouzení nároku a výše příspěvku na péči).

Žalovaný shrnul obsah citovaného posudku PK MPSV ze dne 15. 4. 2016, podle něhož se v případě žalobce jedná o osobu bez zjištěné smyslové a duševní poruchy, která by omezovala schopnost orientace, komunikace a zvládání jednotlivých hodnocených základních životních potřeb. PK MPSV vycházela z podkladové dokumentace včetně nálezů doloženého k odvolání a zapůjčené zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky MUDr. Z. a dospěla k následujícím závěrům. Žalobce je tíží funkčního postižení plynoucího z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu omezen ve zvládání pouze jedné základní životní potřeby, tzn. v oblasti péče o domácnost, a z toho důvodu se nepovažuje podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nebyly u něj zjištěny objektivní medicínské důvody pro nezvládání ostatních základních životních potřeb, protože u odvolatele nebyla zjištěna právní úpravou požadovaná těžká ani úplná porucha duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností potřebných k pravidelnému zvládání základních životních potřeb. Žalobce je schopen rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí jednotlivých základních životních potřeb. K provedení některých aktivit může potřebovat více času, ale žádná z nich podle posudkových kritérií není vázána na časový limit. Potřeba trvalého dohledu z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nevyplývá. Výsledek posouzení PK MPSV se shoduje s posouzením OSSZ Jihlava v plném rozsahu.

K námitkám žalobce PK MPSV uvedla, že objektivními zjištěními nebylo prokázáno zhoršení třesu, podle neurologického nálezu je stacionární. Vzhledem k zachovalé motorice horních končetin i přes tremor neztratil odvolatel zcela schopnost psaní. Zvládal-li podpis, měl by v případě potřeby zvládnout napsat i krátkou zprávu bez ohledu na čas k tomu potřebný. PK MPSV nezpochybnila bolesti zad a horních a dolních končetin, nicméně objektivními vyšetřeními u něho nebylo zjištěno těžké funkční postižení nebo úplné ztuhnutí páteře, kloubů horních či dolních končetin ani paretické postižení vedoucí ve svém důsledku k neschopnosti zvládnání jednotlivých základních životních potřeb. V oblasti mobility nejde o ztrátu dolních končetin, chodí s oporou hole z důvodu vertebrogenního algického syndromu. V oblasti stravování netrpí odvolatel těžkou smyslovou poruchou se ztrátou rozpoznávacích schopností ani duševní poruchou se ztrátou stravovacích stereotypů. Je tedy schopen vybrat si hotové potraviny a nápoje při zjištěném stavu horních končetin (tj. při absenci těžké poruchy jejich funkce) a zachovalé síle a motorice rukou je schopen nápoj nalít, napít se, uvařený pokrm naporcovat alespoň lžící, najíst se lžící, přemístění stravy a nápoje na místo konzumace je možno provést nejen přenesením, ale i posunutím nebo převezením na servírovacím stolku. Dietní režim nemá žalobce nařízený, ale v případě potřeby je při zjištěném stavu duševních kompetencí takový režim schopen zvládat. K tělesné hygieně PK MPSV uvedla, že žalobce je samostatně mobilní, má dostatečné zrakové funkce a duševní schopnosti potřebné pro zvládnání úkonů v rámci této základní životní potřeby. Je schopen zvládat i ranní a celkovou hygienu sprchováním, což potvrdilo i sociální šetření. Pravidelný příjem léků je možno realizovat s využitím facilitátoru – dávkovače léků. Vzhledem k tomu, že žalobce trpí třesem řadu let a objektivní neurologický nález neprogreduje, lze předpokládat, že je na své zdravotní postižení dlouhodobě adaptován a je schopen zvládat některé aktivity sice alternativním způsobem s využitím náhradních mechanismů a facilitátorů, ale v přijatelném rozsahu. PK MPSV dospěla k závěru, že žalobce není osobou, která se podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Závěry posudku jsou shodné s prvostupňovým posouzením OSSZ Jihlava a nejsou v přímém rozporu ani se skutečnostmi uvedenými v sociálním šetření.

Žalovaný uvedl, že považuje posudek PK MPSV ze dne 15. 4. 2016 za zcela úplný a přesvědčivý, takže jím bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce není osobou, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu vyžaduje každodenní pomoc pouze při výkonu jedné základní životní potřeby, a to péče o domácnost. PK MPSV vycházela při svém posouzení ze správního spisu včetně záznamu a lékařských nálezů sociálního šetření Úřadu práce ČR a doložené zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Z. Po zhodnocení všech okolností žalovaný konstatoval, že žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., a proto nesplňuje zákonné podmínky pro nárok na příspěvek na péči.

III. Žaloba

V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že ho považuje za nesprávné z následujících důvodů. Předně poukázal na rozpor napadeného rozhodnutí s provedeným sociálním šetřením a závěrům ze sociálního šetření nebylo přihlédnuto. Dále žalobce namítl, že jeho odvolacím námitkám nebylo vyhověno, ačkoliv ve zprávě MUDr. B.

z Fakultní nemocnice u Sv. Anny v Brně (neurologie) je uvedeno, že pacient je výrazně limitován v běžných denních činnostech a především ve výkonu svého povolání, kterého t. č. není téměř schopen. Žalobce nebyl přítomen jednání PK MPSV a nebyl seznámen s posudkovým závěrem. Zásadním argumentem je, že ačkoliv zdravotní stav zůstal stejný, i tak došlo k odebrání příspěvku na péči. Ke zhoršení zdravotního stavu došlo i po psychické stránce, přičemž žalobce byl ode dne 10. 12. 2015 do 30. 12. 2015 hospitalizován v Psychiatrické nemocnici Jihlava. Zhoršení zdravotního stavu dokazuje i to, že mu byl ode dne 10. 12. 2015 zvýšen invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného zdravotního stavu, a proto žalobce navrhl v doplnění žaloby zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.

IV. Vyjádření žalovaného

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval závěry svého rozhodnutí a posudku PK MPSV. K námitkám obsaženým v žalobě žalovaný uvedl, že PK MPSV vycházela při svém posouzení mj. i ze zdravotních nálezů z Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně, I. neurologické kliniky ze dne 23. 2. 2015, 13. 8. 2015 a 19. 2. 2016. Zmocněnkyně žalobce byla dopisem PK MPSV informována, že PK MPSV má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci pro vypracování posudku o zdravotním stavu bez osobní účasti a o dalším postupu PK MPSV. Po obdržení posudku žalovaný vyrozuměl zástupkyni žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Pokud žalobce namítal přiznání invalidního důchodu pro III. stupeň invalidity, žalovaný uvedl, že stanovený stupeň invalidity neznamená automaticky nárok na odpovídající stupeň závislosti a naopak. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud nejprve zkoumal, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ust. § 65, § 68, a § 70 s. ř. s.

Ve věci rozhodoval krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť shledal, že jsou naplněny podmínky § 76 odst. 1 s. ř. s.

V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po řádném posouzení žalobních námitek dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je **důvodná**.

Ze **správního spisu** prvostupňového orgánu a žalovaného krajský soud zjistil následující skutečnosti. Žalobci byl příspěvek na péči přiznán Úřadem práce ČR – Krajskou pobočkou v Jihlavě ze dne 14. 8. 2013, sp. zn. SZ/49016/2013/AIS-SSL, č.j. MPSV-UP/1262880/13/AIS-SSL, a to ode července 2013 ve výši 800 Kč měsíčně, neboť byl na základě posudku OSSZ Jihlava shledáno, že jde o osobu, která z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled ve třech oblastech základních životních potřeb, a to stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví. Žalobce si podal návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči ze dne 27. 11. 2014 z důvodu výrazného zhoršení zdravotního stavu. Této žádosti bylo na základě posudku OSSZ Jihlava ze dne 10. 12. 2014 vyhověno, neboť bylo shledáno, že žalobce je závislým na poskytnutí pomoci ve II. stupni závislosti – středně těžká závislost a potřebuje pomoc či dohled při stravování, tělesné hygieně, péči o zdraví, osobních aktivitách, péči o domácnost (tzn. 5 základních životních potřeb). V tomto řízení bylo provedeno sociální šetření dne 9. 12. 2014.

Následně si ovšem sama OSSZ v Jihlavě vyžádala zahájení řízení ve věci opětovného posouzení nároku na příspěvek na péči, které bylo zahájeno dne 23. 12. 2015. V rámci tohoto řízení bylo provedeno sociální šetření v domácnosti dne 7. 1. 2016, z něhož vyplynulo stran konkrétních schopností péče o vlastní osobu následující. Ohledně komunikace je zde uvedeno, že slovní komunikace je bez potíží, ale písemná komunikace je problematická, zejm. psaní a podpis. Psát žalobce nezvládá, podpis je roztřesený, číst dokáže bez potíží. Ohledně stravování má žalobce potíže si cokoli donést, přenést, nalít vodu. Má potíže s konzumací polévky, ruka se mu výrazně třese, polévku rozlévá. Sám se nají lžící. Jídlo musí mít podané na stole. Ohledně oblékání se uvádí, že nezvládá zipy, knoflíky a nezaváže si tkaničky. Jinak se sám oblékne, ponožky nezvládá. Musí mu pomáhat manželka. O domácnost pečuje manželka, neboť žalobce už nezvládá běžné úkony, potíže s přenesením předmětů. Osobní aktivity jsou takové, že už nikam nechodí, stydí se za třes rukou, je ve špatném psychickém stavu a depresivně laděn. Doma už nic neudělá. Následně byl žalobce posouzen OSSZ Jihlava posudkem ze dne 1. 2. 2016, podle něhož žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť potřebuje pomoc pouze při úkonech souvisejících s péčí o domácnost. V odůvodnění posudku se uvádí, že sociální šetření je dobře zpracované, nicméně předchozí posudky byly podle názoru lékaře OSSZ Jihlava značně nadhodnocené. Platnost posudku byla stanovena natrvalo od 23. 12. 2015. Na základě tohoto posudku bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí.

V odvolacím řízení žalovaný nechal vypracovat posudek PK MPSV ze dne 15. 4. 2016, jehož závěry tvoří gros odůvodnění napadeného rozhodnutí. Posudek byl vypracován PK MPSV zasedající ve složení předsedy komise, dalšího lékaře z oboru neurologie a tajemníka, přičemž žalobce ani jeho zástupkyně nebyli k projednání přizváni, nicméně zástupkyně žalobce byla o tomto postupu dopisem informována.

Právní úprava poskytování příspěvku na péči je obsažena v zákoně o sociálních službách a vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „prováděcí vyhláška“). Aktuální právní úprava rozlišuje pro účely poskytování příspěvku na péči čtyři stupně závislosti, přičemž kritériem pro hodnocení míry závislosti oprávněné osoby na pomoci jiné osoby a tedy i pro zařazení do jednotlivých kategorií je posuzování zvládání deseti základních životních potřeb vymezených v ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Jedná se o následující potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. U osob do 18 let věku pak dle ust. § 9 odst. 3 zákona o sociálních službách platí, že schopnost zvládat základní životní potřebu péče o domácnost se nehodnotí.

Bližší vymezení životních potřeb rozhodných pro stanovení stupně závislosti na pomoci jiných osob lze nalézt v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky. Podle ust. § 2a citované vyhlášky přitom platí, že k tomu, aby bylo možno učinit závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé z životních potřeb závislá na pomoci jiné osoby, postačí, pokud posuzovaná osoba nezvládá být jen jedinou z aktivit vyjmenovaných v této příloze. Pokud se jedná o potřebu **stravování**, pak prováděcí vyhláška (ve znění rozhodném pro posuzovanou věc, tj. ve znění účinném do 31. 8. 2016) stanoví, že „za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.“ Za zvládání životní potřeby **oblékání a obouvání** se pak považuje stav, „kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.“

Správní řízení ve věci přiznání příspěvku na péči se vyznačuje tím, že rozhodující důkaz představuje odborný posudek zdravotního stavu a závislosti žadatele na pomoci jiné osoby. Povahou takového posudku, jakož i na něj kladenými požadavky, se již opakovaně ve své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud, který dovodil, že „se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, či rozsudek téhož soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, dostupné na www.nssoud.cz).

V daném případě učinil žalovaný závěr, že posudek PK MPSV ze dne 15. 4. 2016 splňuje všechny shora uvedené požadavky a může tedy posloužit jako podklad pro rozhodnutí ve věci samé. Tento názor však krajský soud nesdílí. Aby totiž bylo možné posudek považovat za skutečně přesvědčivý, je třeba trvat na tom, aby se posudková komise náležitým způsobem vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, především pak těmi, které jsou uvedeny v podkladové dokumentaci a které namítá žadatel o přiznání příspěvku na péči (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Ads 262/2015-34, dostupný na www.nssoud.cz). Krajský soud zdůrazňuje, že v předmetné věci se jednalo o odnětí příspěvku na péči, které je zdůvodněno v posudku OSSZ Jihlava ze dne 1. 2. 2016 pouze tím, že mělo v předchozích hodnoceních dojít k posudkovému nadhodnocení, ovšem není zřejmé, v čem konkrétně dřívější posudkové nadhodnocení mělo spočívat. V případě odnětí dávky musí předložené posudkové hodnocení splňovat náročnější standardy na přesvědčivost (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz). Následně v odvolacím řízení vypracovaný posudek PK MPSV ze dne 15. 4. 2016 sice poměrně podrobně popsal jednotlivé potřeby ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. a přezkoumatelně uvedl, proč nepovažuje zdravotní problémy žalobce za natolik vážné, aby mu znemožňovaly zvládnout tyto potřeby samostatně či s použitím kompenzačních pomůcek, nicméně ve vztahu k dřívějšímu posudkovému nadhodnocení nic dalšího neuvedl. PK MPSV opřela svůj úsudek pouze o úvahu, že došlo u žalobce k tzv. adaptaci na

zdravotní postižení, jímž trpí (dominantně třes rukou), neboť tímto postižením již trpí cca 20 let.

Krajský soud k tomu zaprvé poukazuje na to, že adaptace na zdravotní postižení a jeho funkční důsledky sice je jedním z posudkových kritérií obsaženým v ustanovení § 2 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ale toto kritérium je třeba hodnotit v kontextu ostatních zjištěných skutečností. V předmětné věci je zarážející, že posudkoví lékaři (OSSZ Jihlava a PK MPSV) hodnotili obsah výsledku sociálního šetření v domácnosti žalobce sice jako souladný se svými závěry, ovšem při bližším zkoumání je patrné, že se o obsahový soulad nejedná. Podle závěrů sociálního šetření ze dne 7. 1. 2016, které koresponduje i se závěry dřívějších sociálních šetření (přínejmenším oproti sociálnímu šetření ze dne 9. 12. 2014 je patrná změna k horšímu u potřeby osobní aktivity), vyplývá, že žalobce nezvládá v přijatelném standardu samostatně ani s použitím kompenzačních pomůcek potřebu stravování ani oblékání a obouvání, neboť uspokojování těchto potřeb vyžaduje pomoc manželky či jiné osoby. Krajský soud v tomto ohledu upozorňuje na citované ustanovení § 2a citované vyhlášky č. 505/2006 Sb., podle něhož platí, že není-li osoba schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Krajský soud má za to, že předložený posudek při interpretaci závěrů sociálního šetření dostatečně nepřihlédl k této výkladové direktivě, což má za následek minimálně nepřesvědčivost výsledných posudkových závěrů ohledně potřeby stravování a obouvání (oblékání). Odůvodnění ostatních potřeb považuje krajský soud za přiměřeně plausibilní, tedy akceptovatelné, ohledně potřeby osobních aktivit je shledává zcela hraniční až paušalizované. Navíc krajský soud připomíná, že k těmto závěrům dospěla PK MPSV pouze na základě studia podkladové dokumentace, přičemž žalobce právě tuto skutečnost namítal a požadoval posouzení ve své přítomnosti.

VI. Závěr a náklady řízení

Krajský soud je tedy přesvědčen, že posudek vypracovaný PK MPSV (včetně jeho doplnění) trpí zásadními nedostatky, které způsobují, že napadené rozhodnutí spočívá na nedostatečném zjištění skutkového stavu věci. Za těchto okolností nebylo možné z posudku pro účely rozhodnutí bez dalšího vycházet, a pokud tak žalovaný učinil a posudkové závěry bez dalšího přejal, zatížil svůj postup vadami, které měly za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

V dalším řízení bude povinností žalovaného vyžádat doplnění posudku, který by měl být založen i na vyšetření žalobce při jednání komise, eventuálně návštěvě PK MPSV v domácnosti žalobce. Za těchto okolností nezbyvá krajskému soudu než napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení (výrok I). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu obsaženým v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.r.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, kterému však žádné náklady v souvislosti s předmětným řízením nevznikly, resp. žádné náklady neúčtoval. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto rozhodnutí. Žalovaný byl ve věci neúspěšný, protože nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. června 2018

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.